

Biskup Athanasius Schneider: „V Cirkvi dnes panuje obdobie liturgického exilu“

28. marca 2022 ✝ Krátke správy

Biskup Athanasius Schneider z kazachstanskej Astany v rozhovore pre portál *Crux Now* uviedol, že katolícka Cirkev sa nachádza v „období liturgického exilu“. Tento termín pochádza z jeho nedávno publikovanej knihy s názvom *Katolícka omša: Kroky k obnoveniu ústredného postavenia Boha v liturgii* (*The Catholic Mass: Steps to Restore Centrality of God to the Liturgy*).

„V posledných desaťročiach bolo možné pozorovať hlbokú a všeobecnú eucharistickú krízu v Cirkvi,“ uviedol biskup Schneider: „Prejavuje sa to v nedostatočnom a niekedy skreslenom chápaní toho, čo je v skutočnosti svätá omša podľa odvekého cirkevného učenia. Z nedostatočného chápania podstaty svätej omše nevyhnutne vyplýva aj nedostatočný spôsob slávania.“

Čo považuje biskup Schneider za prvoradé príčiny tejto krízy?

„Najhlbším dôvodom súčasnej liturgickej krízy je podľa mňa antropocentrizmus a to odvtedy, ako súčasný sekularizmus začal s antropocentrizmom, ktorý je spojený so subjektivismom. V náboženskej sfére sa za jej stred deklaroval človek, a to je subjektivismus.“

Od II. vatikánskeho koncilu sme v živote Cirkvi pozorovali posun k cirkevnému antropocentrizmu, kde horizontálna, organizačná, byrokratická realita a ľudské konanie získali prednosť pred modlitbou, kontempláciou a nadprirodzenými, prísne božskými skutočnosťami. Táto tendencia sa prejavuje najskôr v liturgii. Strata nadprirodzena je obrátením človeka k sebe, zameraním sa na seba, čo sa veľmi viditeľne prejavuje v spôsobe slávania omše tvárou v tvár ľudu po koncile. Môžeme tu vidieť primárnu chorobu života Cirkvi v dnešnej dobe, chorobu antropocentrizmu.

Túto situáciu nazývam liturgickým vyhnanstvom, pretože Kristus, ktorý je samotným stredobodom liturgie, sa v našej dobe počas liturgických slávení zameraných na človeka, nachádza akoby vo vyhnanstve.“

Čo navrhuje na zvrátenie tohto trendu?

„Na dosiahnutie tohto cieľa treba znovu zaviesť tieto konkrétne prvky, ktoré boli v rímskom obrade, aspoň počas tisícročia: 1) viditeľne sa obracať k Pánovi aj počas slávania svätej omše, teda celé zhromaždenie, kňaz, a veriaci sa s modlitbou pozerajú rovnakým smerom na kríž. 2) Prijímanie svätého prijímania... na kolenách a na jazyk, v geste dieťaťa a pokorného stotníka, ktorý povedal: Pane, nie som hoden. 3) Povinné používanie latinčiny v niektorých častiach omše a tichá recitácia omšového kánonu.“

Jedným z katalyzátorov zvýšenia ľahostajnosti k svätej omši boli aj hygienické opatrenia, ktoré Cirkev akceptovala:

„Počas obmedzení si mnohí katolíci osvojili praktickú ľahostajnosť k tomu, čo je srdcom a samotným centrom katolíckeho života, k svätej omši. To bol indikátor nedostatočnej znalosti toho, čo je skutočne svätá omša. Keby skutočne vedeli, čo je to svätá omša, nemohli by sa na nej prestať zúčastňovať, alebo sa zúčastňovať len virtuálne. (...)

Cirkev našej doby, ponorená do svojho konkrétneho pastoračného a liturgického života v naturalizme a antropocentrizme, by si mala opäť pripomenúť slová svojho božského zakladateľa: Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prinesie veľa ovocia. Lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť.

Katolíci v našej dobe sa musia venovať úctivej, kontemplujúcej, kristocentrickej liturgii a hlásaniu nemenných právd, ktoré Boh zjavil pre spásu sveta. Len tak sa spoločnosť pomaly zmení a viac prenikne pravým Kristovým duchom v jeho spoločenskom kráľovstve, pretože bez Krista ľudská spoločnosť nebude mať pokoj a autentickú prosperitu, „lebo nikto nemôže položiť iný základ ako ten, ktorý už bol položený, je ním Ježiš Kristus“ (1Kor 3,11).

BM

Zdroj: Crux Now, titulný obrázok – youtube.com

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/biskup-athanasius-schneider-v-cirkvi-dnes-panuje-obdobie-liturgickeho-exilu/>